

Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego o małżeństwie

Jaki jest zamysł Boga wobec mężczyzny i kobiety?

Bóg, który jest Miłością i stworzył człowieka z miłości, **powołał go także do miłości**. Stwarzając mężczyznę i kobietę, powołał ich w małżeństwie do głębokiej **wspólnoty życia i miłości**, tak że „już nie są dwoje, lecz jedno ciało” (Mt 19,6). Błogosławiąc im, Bóg powiedział: „Bądźcie płodni i rozmnażajcie się” (Rdz 1,28).

Dla jakiego celu Bóg ustanowił małżeństwo?

Przymierze małżeńskie mężczyzny i kobiety z natury jest **nastawione na dobro małżonków**, a także na **zrodzenie i wychowanie potomstwa**. Przymierze małżeńskie jest według pierwotnego zamysłu Bożego **nierozerwalne**, jak sam oświadcza Jezus Chrystus: „Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela” (Mk 10,9).

Jaką nowość przyniósł Chrystus odnośnie do małżeństwa?

Jezus Chrystus nie tylko **przywraca pierwotny porządek zamierzony przez Boga**, lecz daje łaskę do przeżywania małżeństwa w nowym **sakramentalnym wymiarze**, które jest znakiem Jego oblubieńczej miłości do Kościoła: „Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół” (Ef 5,25).

Czy małżeństwo jest obowiązkiem dla wszystkich?

Małżeństwo nie jest obowiązkiem dla wszystkich. Bóg powołuje niektórych mężczyzn i niektóre kobiety, aby **zrezygnowali** z wielkiego dobra małżeństwa i szli za Panem Jezusem, wybierając życie w dziewictwie lub celibacie, troszcząc się o sprawy Pana i starając się Jemu podobać, i stali się w ten sposób wymownym znakiem absolutnego pierwszeństwa miłości Chrystusa oraz żarliwego oczekiwania Jego chwalebnego przyjścia.

W jaki sposób celebrować się sakrament małżeństwa?

Ponieważ małżeństwo czyni małżonków publicznym stanem życia w Kościele, **powinno być zawierane publicznie**, w ramach celebracji liturgicznej, wobec kapłana (lub upoważnionego świadka Kościoła) oraz świadków.

Czym jest zgoda małżeńska?

Zgoda małżeńska jest wyrażeniem przez mężczyznę i kobietę woli do wzajemnego i trwałego oddania się, w celu życia w przymierzu wiernej i płodnej miłości. Ponieważ **zgoda „stwarza małżeństwo”, jest ona nieodzowna i niezastąpiona**. Aby małżeństwo było ważne, zgoda musi mieć za przedmiot prawdziwe małżeństwo, być aktem ludzkim, świadomym i wolnym, podjętym nie pod przymusą czy przymusem.

Jakie są skutki sakramentu małżeństwa?

Sakrament małżeństwa rodzi między małżonkami **węzeł wieczysty i wyłączny**. Zgoda, przez którą małżonkowie oddają się sobie i przyjmują wzajemnie, zostaje przypieczętowana przez samego Boga. Dlatego zawarte i dopełnione małżeństwo osób ochrzczonych **nie może być nigdy rozwiązane**. Ponadto sakrament ten **udziela małżonkom koniecznej łaski** do osiągnięcia w życiu małżeńskim świętości oraz odpowiedzialnego przyjęcia dzieci i ich wychowania.

Jakie są najcięższe grzechy godzące w sakrament małżeństwa?

Są to: cudzołóstwo; poligamia, ponieważ jest przeciwna równej godności i miłości małżeńskiej, która jest jedyna i wyłączna; odrzucenie płodności, które pozbawia życie małżeńskie dziecka, najwspanialszego daru małżeństwa; rozwód, który sprzeciwia się nierozzerwalności.

Kiedy Kościół dopuszcza fizyczną separację małżonków?

Kościół dopuszcza fizyczną separację małżonków, gdy ich wspólne życie małżeńskie z bardzo ważnych powodów staje się praktycznie niemożliwe, jakkolwiek najlepszym rozwiązaniem byłoby ich pojednanie. Jednakże, jak długo żyje współmałżonek, nie są oni wolni i nie mogą zawrzeć nowego związku, chyba że ich małżeństwo nigdy nie zaistniało, o czym może orzec kompetentna władza kościelna.

Jaka jest postawa Kościoła wobec rozwiedzionych zawierających ponownie małżeństwo?

Kościół, będąc wierny Chrystusowi, nie może uznać za małżeństwo, jeśli rozwiedzeni zawarli cywilnie drugi związek. „Kto oddał żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo” (Mk 10,11-12). Osoby te Kościół otacza dużą troską, zachęcając ich do życia wiary, do modlitwy, do wspomagania dzieł miłości, do chrześcijańskiego wychowywania dzieci. Nie mogą one jednak otrzymać sakramentalnego rozgrzeszenia ani przystępować do Komunii eucharystycznej, ani też pełnić pewnych funkcji kościelnych tak długo, jak długo trwa ta sytuacja, która obiektywnie wykracza przeciw prawu Bożemu.

Dlaczego rodzina chrześcijańska nazywana jest także Kościołem domowym?

Ponieważ w rodzinie objawia się i urzeczywistnia wymiar wspólnotowy i rodzinny Kościoła jako rodziny Bożej. Każdy członek, według własnej roli, praktykuje tu kapłaństwo chrzcielne, przyczyniając się do tego, że rodzina staje się wspólnotą łaski i modlitwy, szkołą cnót ludzkich i chrześcijańskich, miejscem pierwszego głoszenia wiary dzieciom.